

El cant al futur de Llach i Martí i Pol

Lluís Llach i Miquel Martí i Pol han volgut recollir el passat, el present i, sobretot, el futur dels Països Catalans en les set cançons de 'Germanies 2007'. La cantata es basa en un concepte de país, explica Llach, "en què els símbols han d'estar al servei del ciutadà i no a l'inrevés". Aquestes són les lletres.

1. Vinc de molt lluny

Vinc de molt lluny i vaig lluny encara
que m'empenyen designis de goig i llum.
Vinc, i el vent de tants anys m'ha colrat la cara,
però duc la flama al ulls.

No hi ha cap recança que m'aparti del meu llarg camí
tot el que vull és davant meu
i el temps m'acull al seu llit.

Vinc a dur-te amb la veu un cant d'esperança
si amb mi el vols compartir.

Tot el que m'espera és el misteri d'un gran mar llunyà
i un horitzó sempre distant
que amb tu serà molt més clar.

Vinc de molt lluny i vaig lluny encara
ple de somnis i llum.

2. Jo hi sóc si tu vols ser-hi

Jo hi sóc només si tu vols ser-hi,
no tinc altra veritat,
ni enganys ni cap gran misteri,
si tu hi vas, també hi vaig.

No tinc país
sense tu,
tampoc tinc demà...
així doncs per sempre
mantinc el repte,
només si hi vas jo hi vaig.

Jo hi sóc si també vols ser-hi
tan sols per fer un camí junts,
pel goig de seguir petjades
que ens han dut molt lluny.
Pel plaer d'un demà que engresqui
perquè ens hi trobem a gust
refent l'art de viure
poder conviure
el somni d'un món més just.

Tens les mans, tens el cor,
tens les claus per obrir l'horitzó de llum.

De res no valen banderes
que no ens facin d'abrigall
pel fred de la llarga espera
del gran nom, llibertat.

Que sense tu
no ens serveix
cap senyera ardent,
ni símbols ni gestes
t'han de sotmetre,
tu ets qui mou el vent.

Jo hi sóc perquè tu vols ser-hi
i res no serà senzill
però tot el camí que esperi
tindrà un nom i un sentit.
El goig d'enlairar aquest somni
on tots hi trobem un lloc,
bastir una dreuera
que ja per sempre
ens porti a un món millor joïós.

Jo hi sóc perquè tu vols ser-hi
si no res no em lliga aquí
que sense tu no sé entendre
cap demà ni cap país...
proclamo que les banderes,
símbols, pàtries i demés,
tan sols quan a tu et serveixen
me'ls estimo i els faig meus.

Serem només si el coratge
ens fa anar més lluny d'aquí,
serem només si ens exalta
guanyar tant per compartir,
serem sols un país lliure
si som lliures els seus fills,
serem només si volem
i aquest repte ens fa més rics.

Tens les mans, tens el cor,
tens les claus per obrir l'horitzó de llum.

3. Mireu-me els ulls

Mireu-me els ulls per creure
en el demà que teniu als dits,
sense llum
dels meus ulls clars
no hi haurà per ningú
cap demà.

Penseu en mi per créixer
en l'esperança d'uns anys millors,
la llibertat
que ens heu negat
brilla al fons dels meus ulls
encisats.

Sols el poder us tempta
i pel poder us vengu el cor,
però la clau d'or
del temps que fuig
la tinc jo i és la veu
del futur.

mireu-me els ulls per créixer... per créixer...

4. Canto l'amor

Canto l'amor
per dir-te com em plau l'atzar
que m'ha dut fins a tu
camins enllà.

Jo no et sabia i cap espai de mi
no em duia a creure en altres fites
que aquelles que deixaven
amb pas de vell astut i greu,
un llunyà senyal del temps
dibuixant damunt la neu
que el cor no pot
llançar ni refusar
perquè és l'eterna ruta de viure i d'estimar.
Tot era buit de mar i de perfum,
tot eren platges de miratge i fum,
com una estranya
llum esperada
que encén els ulls només un sol instant
més enllà dels cànctics
que potser diuen altres coses
però són com un mirall opac,
lluny de tot,
lluny de l'esperança
de fer vibrar els sentits amb força
per convertir el desig en sang.
Vent i misteri
que els temps s'endú...

Canto l'amor
per dir que ara que t'he trobat
tot és sol i camí
que vull cantar.

L'ombra dels anys ja no em farà cap por
perquè de tu me'n ve la força
que res no podrà tòrcer
perquè és la veu d'algú que creu
que l'esforç més temptador
és el viure en la claror
dels ulls oberts
al foc que fa més clar
el risc de compartir-se
i el reics de somiar.
Tot serà goig de tu ara que els cors
bateguen junts sense cap llei d'esforç
i amb mans i boca
teixim la història
que ens mantindrà per sempre més units
sense la recança
del que hem deixat mentre ens buscàvem
per l'ample mar de tantes nits,
pell amb pell,
veu amb veu que clama
per un amor que no refusi
cap esperança i cap desig.
El temps ens crida,
tot és futur...

Canto l'amor
a l'ombra del meu somni encès...

5. Vull somiar el demà

Vull somiar el demà
sense la nosa ni el pes
d'un vent caduc
que entela els ulls
i els lleva força i delit per lluitar.

Tot el que m'heu donat
és un espai de foscor
i el meu anhel
és clar i encès
com el desig que m'empeny a cantar.

No em vull negar a cap demà
per una almoïna
de llum del passat.

Crec en qui creu en mi
i en la promesa d'un temps
tan lluminós
com els colors
que dibuixen l'arc que em tensa
tant el temps com l'esperança.

No vull cantar i fugir
sóc el que sóc, i la por
mai no em farà
reular un pas
perquè amb les mans em vaig fent el destí.

L'arbre del meu desig

creix allunyat dels horrors
i estimo tant
el seu fullam
que la seva ombra m'acull dia i nit.

Cap vell encís
no m'és precís
per fer que vibrin
els llavis i els dits.

Vull compartir el recer
dels anys que tinc davant meu
amb gent de pau
vora del mar
perquè em gronxi tots els somnis
i em mantingui sempre el cor viu.

Cap vent no estimaré
com el gran vent que m'empeny
vers l'horitzó
ple de claror
que jo mateix amb esforç traçaré.

Pobres atribolats
plens de defici i d'"estrès"
on anireu quan arribeu
al trist enlloc que entre tots heu creat.

Canto i cantant
vaig caminant
que amb la cançó
sempre miro endavant.

Vull somiar
el meu demà
ple de la força
i el goig d'estimar.

6. Dóna'm la mà...

Dóna'm la mà
per fer camí
cap el gran llac dels somnis,
dóna'm la mà
hi ha un horitzó
que ens crida de molt lluny.
Tot és pur com el silenci
que precedeix el cant
i el temps desfà tendrament els rulls
que han de dur al futur desitjat.
Dóna'm la mà
i així podrem
creure altre cop que
Tot el que hem volgut
només espera un gest
com si fos el vent
que amb el nostre esforç tenaç desfermarem.

Dóna'm el cor
per compartir

projectes i esperances,
 dóna'm els ulls
 i que el desig
 ens marqui un nou destí.
 Més ençà de la incertesa
 que ens va marcar la veu
 els dits pentinen de nou el mar
 com un símbol viu i fidel.
 Dóna'm la mà,
 dóna'm la veu
 i proclamem que
 tot està per fer,
 tot és possible avui,
 fem sentir arreu
 com s'exalta el vell desig d'un món millor.

7. Vinc a dur-te amb la veu un cant d'esperança

Vinc a dur-te amb la veu un cant d'esperança
 que ens empenyen designis de goig i llum,
 vinc a dur-te amb el cor l'espai que ens reclama
 si amb mi el vols compartir.
 Tot el que ens espera és el misteri d'un gran mar llunyà
 i un horitzó sempre distant
 que just farem molt més clar.
 Venim de molt lluny i anem lluny encara
 plens de somnis i llum...
 plens de somnis i llum...

Lluís Llach / Miquel Martí i Pol

EL TEMPS Electrònic, setmanari d'informació general

<http://www.eltemps.com/>

www.eltemps.com

eltemps@eltemps.com